

underkastede. Jeg tror ogsaa, at Sessjonerne burde være stillede noget anderledes overfor dem, som møde med Thingsvidneattester, thi jeg er overbevist om, at naar en Mand møder med Thingsvidneattest for, at han har en Slavant, som vedkommende Væger ikke kunne finde, saa er der god Grund til at antage, at det ikke hænger rigtig sammen, og at Sessjonen ikke bør tage Hensyn til en saadan Attest. Jeg antager, at vi, efterat Ministeriet saaledes har henledet Sessjonsvæsenets Opmærksomhed paa Udskrivningsforholdene, ikke for Fremtiden ville faae at se en saa iøjensfaldende Forskjel paa Procentantallet af dem, der i de forskjellige Kredse findes tjenlige til egentlig Krigstjeneste, som den, der var paa Sessjonen 1871. Der er et andet Forhold, som ligeledes vedrører Sessjonen, som jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, nemlig Udbetalingen af Rejsepenge til Sessjonsmedlemmerne. Denne udgjør nu 1 Rd. for hver Mil, Medlemmerne have at rejse, et Beløb, der er noget større end det, der udbetales i Rejsegodtgjørelser i de fleste andre Tilfælde, i hvilke der rejses i offentlige Anliggender. Jeg tror, at der er god Grund for Ministeriet til at søge dette Forhold forandret. Endelig skal jeg tillade mig at bede den høitærede Minister drage Omsorg for, at der til Efterretning for Rigsdagens Medlemmer fremlægges paa Thingets Bord eller i Bibliotheket et Par Exemplarer af de Vedlæsningslister, som blive forfattede, efterat Sessjonen er tilendebragt.

Naben: Det er i Anledning af det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 9 af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at jeg vil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Dette Forslag gaar ud paa at negte den konstituerede Herredsfoged i Nørre-Thyrstrup Herred kongelig Udnævnelse. Til at bestyre dette Embede fordres utvivlsomt en særdeles dygtig Mand, og det af den Grund, at Herredet ligger umiddelbart ind til det fremmede Territorium. Derved opstaa let Ribninger og Forhold af en vanskelig Beskaffenhed, der jo lettest og bedst ville kunne enten fjernes eller løses af en Mand, der i enhver Hen-

seende er kjendt med disse Forhold og tilmed i Besiddelse af betydelig Dygtighed, men der fordres endvidere en Mand, der baade er slesvigsk og dansk Jurist; thi ifølge Bestemmelser i den saakaldte Inkorporationslov af 16de Februar 1866 er der endnu en hel Del at gjøre i Herredet for en slesvigsk Jurist; saaledes skulle alle de Arveforhold, som ere fremkomne før den 1ste April 1867, afvikles efter den slesvigiske Lovgivning, og som det høie Thing vil se, kan der jo endnu hengaa en lang Tid, inden alle disse Forhold kunne blive afviklede. Der er i det Hele taget efter min Overbevisning ikke mange Mænd at vælge imellem ved Besættelsen af en saadan Post, thi de fleste af de slesvigiske Embedsmænd og maasse Alle, der have været i lignende praktisk Virksomhed før 1864, have allerede opnaaet anden Ansættelse. Men naar man nu har en særdeles dygtig Mand og en med Forholdene nøie bekjendt Mand i den konstituerede Herredsfoged, der ikke stiller andet Forlangende end at faae fast Ansættelse, kan jeg ikke forstaa, at man vil lægge ham Hindringer i veien for at opnaa en saadan lille Indrømmelse, og derved muligens sjerne ham fra Herredet. Hvori bestaar Indrømmelsen? Hvad er der nemlig Tale om? Der er slet ikke Tale om at gjøre denne Mand pensionsberettiget, thi det er han allerede, idet han, da han blev afstediget fra sit Herredsfogedembede i Slesvig, blev tillagt i Pension 1,160 Rd., men der er blot Tale om, at hans eventuelle Enke — han har nemlig indladt sig i Ægteskab, efterat han er bleven ansat i Nørre-Thyrstrup Herred — kan faae Pension. Hvis den omtalte Herredsfoged nu ikke bliver fast ansat, vil han ganske vist søge Ansættelse andetsteds, og den vil efter min Mening neppe kunne negtes ham, naar henses til den Anciennitet, han er i Besiddelse af ifølge sin Tjenesteløbsalder og Examen. Naar man altsaa kan beholde denne Mand i hans nuværende Embede, hvor han saa aldeles passer, og hvor han er i Besiddelse af Deboernes Tillid og Agtelse, saa tror jeg ikke, at man gjør noget Stort ved at gjøre denne lille Indrømmelse. Som Døvis paa, at han særlig er i Besiddelse af Deboernes Tillid og Agtelse, skal jeg anføre,